

بوونتان له م ناكوكييه دهست بگرن
به سوننه ته كاني من وه سوننه ته كاني
جینشینه كان...).

وه يه كه م بيدعه كه دهر كه وت بيدعه ی
قه دهر يیه كان بوو ئینجا بيدعه ی
مورجیئه كان ئینجا بيدعه ی شیعه گه ریئی
وئینجا بيدعه ی خه واریج^(٤).

(٤) شیخ الإسلام نین تیمیه (په حمته ی خوی لی بیئت) له
کتابی (منهاج السنة النبویة فی نقض کلام الشیعة والقدریة)
زور باسی ترسناکی شیعه گه ریئی دهکات و زالی دهکات
به سه ترسناکی خه واریج دا، وه هوکاری ئه مهش
ده گه ریئه وه بو چه ند خالیك له وانه:

- سه چاوه ی فیکره ی بيدعه ی شیعه له زنده قه و
ئیلحاده وه یه، به لام سه چاوه ی فیکره ی بيدعه ی
خه واریج له گومرایی و نه زانییه وه یه.
- شیعه گه ریئی بووه به خنده کیک که لیئه وه
باتینی و مولحیده کان دزه یان کردو تانه و
ته شه ریان له ئیسلام داو هه ولی گورینی
بنه ماکانی ئیسلامیان داوه.
- خو شه ویستی و پشتگیری کردنیان بو دوزمنانی
ئیسلامه.
- * له که دار کردنی هاوه لانی پیغه مبه رو^ﷺ
تومه تبار کردنیان.

* یه کیک له بنه ماکانی بیروباوه ریان بریتییه له (توقیه)
که عه قیده یه کی پوچه و حه پامه.

که واته هه ر که سیك پشت هه لکات له
قورئان و سوننه ت ئه و ریپازه
گومرپا که ره کان و بیدعه داهینراوه کان
پاکیش پاکیشی ده که ن و له پیگه ی راست
لای ده دن.

کاتی سه ره ه لانی بیدعه :

شیخ الاسلام ئیبن ته میه (ره حمته ی
خوی لی بیئت ده فه رموویت: (بزانی
که زور به ی ئه و بیدعانه ی که له بواری
عه قیده و عیبادات سه ریان هه لدا،
هه موویان ده گه ریئه وه بو کورتاییه کانی
سه رده می جینشینه کان (په زای خویان
له سه ر بیئت)، هه روه کو چوون
پیغه مبه رمان^ﷺ پیی پاگه یاندوین که
ده فه رموویت:

((من یعش منکم بعدی؛ فسیری اختلافاً
کثیراً؛ فعلیکم بسنتی وسنة الخلفاء
الراشدين المهديين من بعدی)^(٣).

واته: له دوی من هه ر که سیك له ئیوه
بمیئیت له ژیاندا، ئه و ناكوكيیه کی زور
ده بیئیت، بویه له م کاته دا بو دهر باز

(٣) صحیح . أخرجه أبو داود والترمذي وابن ماجه،
وصححه الشيخ الألباني في: صحیح الترغیب والترهیب:
(٣٧).

وه دواى دروستبوونى پهرته وازه يى
له دواى كوشتنى ئىمامى عثمان رضي الله عنه
بیدعه ی حه پورییه کان سهری هه لدا. وه
له کۆتاییه کانی سهرده می هاوه لاندئا -
وهك ئیبن عمر وه ئیبن عباس وجابر -
(په زای خوا له سه ره موویان)، بیدعه ی
قه ده رییه کان سهری هه لدا. وه
مورجیئه کانیش هه ر له م ئانوساته دا
دهرکه وتن.

به لام جه همیه کان له کۆتاییه کانی
سهرده می تابعیه کان له دواى مردنى
عمرى كورى عبدالعزيز دهرکه وتن وه
ده گپرنه وه كه ئه وه خه لکی لی ئاگادار
کردوونه ته وه. وه سه رکرده که یان که
جه می کوری صفوان بوو له خوراسان
دهرکه وت له خه لافه تی هیشامی کوری
عبدالملك دا.

وه ئه م بیدعانه هه مووی له سه ده ی دووه م
دا دهرکه وتن و سه ریان هه لدا، له کاتیک دا
که هاوه لانی پیغه مبه ر رضي الله عنه هیشتا هه ر
مابوون، وه زۆر به توندیش ئینکاری ئه م
جۆره بیدعانه یان کردوو، به گومراییان
وه سف کردوون.

ئینجا له دواى ئه مانه بیدعه ی ئیعتزال
سهری هه لداو وه فیتنه و ئاشووب که وته
ناو موسلمانان، وه راو بۆچوونی جیاوازو
دژ به یه که دهرکه وتن و قسه و باس له
په سندن کردنی بیدعه و پازاندنه وه ی
تاوتوی ده کراو پاساوی لای هه ندیک دل
نه خویش بۆ ده هیئرایه وه لیرو له وی.

وه له دواى سی سده پیرۆزه که.
بیدعه ی سۆفیگه رییتی و به پیرۆز دانانی
گۆرپه کان و دروست کردنی مه زارات و بینا
دروستکردن له سه ر گۆرپه کان سهری
هه لدا، وه دوا به دواى ئه مه تا دوور
بکه وینه وه له سه ده کانی زیپرینی ئیسلام
بیدعه له گه شه سه نندن دابوو له پرووی
چه ندیه تی و چۆنییه تی وه).

بیدعه ئه و کاره خراپه یه که هه ر له دیر
زهمانه وه زانایانی ئیسلام خه لکیان لی
ئاگادار کردۆته وه و به تاوانیکی گه وره یان
داناوه و زهمیان کردوو چونکه:

۱- به تاقی کردنه وه سه لمینراوه که
عه قل ناتوانیت به ته نها به رژه وه ندیه کانی
مرۆف دیاری بکات به بی هاوکاری وه حی
خواپی، که چی بیدعه کردن ئه و تاقی
کردنه وه سه لمینراوه په ت ده کاته وه.

- ۲- شه ریعته تی ئیسلام به ته و اوکراوی به جی هیشتر اوه، زیاده کاری و لی لابر دن هه لئاگری پیویستی پی نییه.
- ۳- بیدعه کار به م پیشه یه ی دژایه تی شهرع و سه ریچی ئه نجام ده دات.
- ۴- بیدعه کار شوینکه وته ی هه و او ئاره زوو و بۆچونه کانیه تی، چونکه عه قلی مرؤف که شوین وه حی نه که وت ئه و ا بیگومان شوینکه وته ی هه و او ئاره زوو و بۆچونه کانیه تی.
- ۵- بیدعه کار به م پیشه یه ی پیی هه لده ستیت خۆچواندنیک به خوا پیغه مبه ری خوا ﷺ ده کات، چونکه ته نها شهرع دانان و په یوه ست کردنی خه لک به م شهرعه شایسته ی خواو پیغه مبه ری خواجه ﷺ
- ۶- بیدعه کار بی به ش ده بییت له پاداشت، چونکه بیدعه ده بیته هوی گرا نه بوونی کرده وه و په رته وازه کردنی کۆمه لگه ی موسلمانان.
- ۷- بیدعه کار ئوبالی گوناھی خوی و هه موو ئه و که سانه هه لده گریت که له بیدعه که یدا شوینی ده که ون.
- ۸- بیدعه کار بی به ش ده بییت له ئاو خواردنه وه له چه وزی که وسهر، هه روه ک پیغه مبه رمان ﷺ فه رموویه تی:
- (أنا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مِنْ مَرِّ عَلِي شَرِبَ، وَمِنْ شَرِبَ لَا يَظْمَأُ أَبَدًا، لِيَرِدَنَّ عَلِي أَقْوَامَ أَعْرَفَهُمْ وَيَعْرِفُونِي ثُمَّ يَحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَأَقُولُ إِنَّهُمْ مِنْ أُمَّتِي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ: سَحَقًا لِمَنْ غَيْرِ بَعْدِي)^(۵).
- واته: من له پییش هه مووتانم له سه ر ئاوی که وسهر وه هه ر که س به لای مندا بییت لیی ده خواته وه، وه هه رکه سیکیش له م ئاوه بخواته وه هه رگیز تینووی نابیته وه. وه کۆمه لیک به لای مندا دین و من ده یان ناسم و ئه وانیش من ده ناسن، به لام ریگریک دروست ده بییت له نیوان من و ئه وان دا و وه له دواپی دا ده لیم خو ئه وانه له ئوممه تی منن؟! به لام وه لام

(۵) (صحيح البخاري برقم: (۶۵۸۳)، ورقم: (۶۵۸۴)،

وصحيح مسلم برقم: (۲۲۹۰).

ده دریتته وه ده لئین تۆ نازانیت ئه وانه
چیان له دواى تۆ داهیناوه. منیش ده لئیم
ده به هیلاک بچن ئه وانه ی له دواى من
دینیان گۆری.

۹- وه بیدعه کار له سه ره رېبازیکه که
به ره وه کوفری ده بات، ههروهک زانایان
فهرموو یانه: (إن الکفر له أسباب متعدده،
ولا مانع أن یکون للشيء الواحد أسباب
متعدده، ومن ذلك الکفر، ذکروا من أسبابه
البدعه، وقالوا: إن البدعه لا تزال في القلب،
یظلم منها شیئا فشیئا، حتى یصل إلى الکفر،
واستدلوا بقوله ﷺ: "کل بدعه ضاللة،
وکل ضلالة في النار". وقالوا أيضا: "إن
المعاصي برید الکفر، وبرید الشيء ما یوصل
إلى الغایة"^(۶).

که واته پئویسته له سه ره هه ریه کی کمان
بپرسین بۆچی بابای موسلمان بیدعه
ده کات سه ره رای ئه م هه موو سه رزه نشت
و شیوازی جۆراوجۆری زه مکردنه له لایه ن
خواو پیغه مبه ری خواو زانایانه وه؟! له
کاتی کدا که ئیددیعیای خۆشویستنی

پیغه مبه ر ﷺ و شویئکه وتنی ریبازه که ی
ده کات، وه رازی نییه که س به خراپه
باسی پیغه مبه ر ﷺ بکات. وه رازی نییه
که س پئی بلی تۆ دزایه تی پیغه مبه ر ﷺ
ده که یت.

به وردبوونه وه له هه ردوو سه رچاوه که ی
وه حسی وه له پراو بۆچونی پئیشینه
چاکه کانی ئه م ئومه ته وه سه رنجدان
له کاره بیدعه ییه کان که هه ره له سه رده می
دابزه زینی وه حییه وه تا وه کو ئه وه
سه رده مه ی ئیمه ی تیدا ده ژین کراون و
ده کرین، ده گه ی نه ئه وه ئه نجامه ی که
بیدعه کردن و داهینان چه ن دین هۆکاری
له پشته وه یه وه، وا له مرؤف ده که ن که
بیدعه ی لا شیرین بیئ و به کاریکی په سند
و عیباده تیکی نزیکه ره وه ی بزانییت
له خواوه.

به پشستیوانی خوا چه ند هۆکاریکی
سه ره کی له ژیر پۆشنایى قورئان
وسوننه ت و رای زانایان و پئیشه وایانمان
ده خه مه پوو که بوونه ته هۆی ئه نجامدانی
بیدعه له لایه ن موسلمانانه وه، تا بگه ی نه
ئه وه ئه نجامه و بزانیین که:

(۶) (القول المفید علی کتاب التوحید - ج ۱ / ص

٦. تیکه ل بون و ه لسان و دانیشتن له گه ل خراپه کاران.
٧. بیدهنگی زانیان و شاردنه وهی زانیاری و راستیه کان.
٨. خوچواندن به کافران و شوین که وتنی ئاکارو په فتاریان.
٩. پشت بهستن به فرموده لاوازو ه لبه ستراوه کان.
١٠. زیده رهوی و تیپه پانندن له دهستگرتن و کارکردن به دهقه کانی قورئان و سوننهت و خو شه ویستی پیغه مبه ران و پیواچا کان.
١١. خیر ویستی و نیاز پاکی.
١٢. هوکاری سیاسی.
١٣. که وتنه ژیر کاریگری سهرانی بیرو باوه ر و دینه گومر ابووه کان.
١٤. بیدعه کار خاوهنی زمان پاراوی و په وان بیژی زور بیت.
١٥. داهیانی بیدعه به بیانوو پاساوی نه وهی با خه لکی له ئیسلام دور
- ه رشتیک که به ناوی دینه وه بکریت مه رج نییه ئیسلام پی پازی بیت .
- وه نه وه دره نجامانه ش کاتیک لات پوون ده بیت و قه ناعه تی پی ده که یت که دهقه کانی خواو پیغه مبه ری خوا ﷺ ئاماژه ی بو بکن و ه لئینجراوی نه وان بیت.
- وه که سیکیش سوود له م هوکارانه و درده گریت که ئیسلامه تی خو ی دابمه زینیت له سهر هیدایه تی به لگه کانی قورئان و سوننهت دا. نه که له سهر بیروپا و بوچوونی نه م و نه و که دوورن له قورئان و سوننهت.
- وه له هوکاره کانی سهره لسانی بیدعه و بلاو بونه وه و ته شه نه کردنی به کورتی: ١. نه زانین (الجهل).
٢. شوینکه وتنی هه واو ئاره زوو و ویسته کان (اتباع الهوی).
٣. پابه ندبون و شوینکه وتنی شوبه ه کان (التعلق بالشبهات).
٤. پشت بهستن به عه قل به ته نها.
٥. شوینکه وتنی کویرانه و ده مارگیری (التقلید والتعصب).

نه که ونه وه کاتی که به سوننهت پازی

نین .

هؤکاری به که م

نه زانین (الجهل):

نه زانین دهردیکی کوشنده یه و مروؤقـ

به هؤیه وه توشی زؤر هه له هاتووه بؤیه

خوای گه وره له زؤر شوینی ئه م قورئانه

پیروزه دا ریئمایمان ده کات که هیچ قسه و

کرده وه یه که له سه ر نه زانین ئه نجام

نه ده دین، خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ

وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ

مَسْئُولًا﴾^(۷) [الإسراء: ۳۶].

(۷) (أضواء البيان - ج ۳ / ص ۲۱۸)

نهی جل و علا فی هذه الآیه الکریمه عن اتباع الإنسان ما

لیس له به علم . ویشمل ذلك قوله: رأیت ولم یر، وسمعت

ولم یسمع، وعلمت ولم یعلم، ویدخل فیہ کل قول بلا علم

وأن یعمل الإنسان بما لا یعلم . وقد اشار جل وعلا إلى

هذا المعنی فی آیات أخر . كقوله: ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسَّوَاءِ

وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة:

۱۶۹] وقوله: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا

وَمَا بَطَّنَ إِلَّا الْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بَعِيرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ

يُنزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

[الأعراف: ۳۳]، وقوله: ﴿يَأْيُهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا

كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ [الحجرات: ۱۲]

الآیه، وقوله: ﴿قُلْ ءَاللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾

﴿یونس: ۵۹﴾، وقوله: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ

إِلَّا الظَّنَّ﴾ [النجم: ۲۸] وقوله: ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا

اتباع الظن﴾ [النساء: ۱۵۷]، والآیات بمثل هذا فی ذم

اتباع غیر العلم المنهی عنه فی هذه الآیه الکریمه کثیره جداً .

وفی الحدیث: « إياکم والظن، فإن الظن أكذب الحدیث »

(رواه الترمذی وأبو داود، وصححه الشیخ الألبانی فی:

صحيح سنن أبي داود: ۴۹۱۷).

تنبيه:

أخذ بعض أهل العلم من هذه الآیه الکریمه منع التقليد،

قالوا: لأنه اتباع غیر العلم .

قال مقیده عفا الله عنه: لا شك أن التقليد الأعمى الذي ذم

الله به الکفار فی آیات من کتابه تدل علی هذه الآیه وغیرها

من الآیات علی منعه، وكفر متبعه . كقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

اتبعوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالَوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ

كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [البقرة:

۱۷۰]، وقوله: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى

الرسول قَالَوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ [المائدة: ۱۰۴]، وقوله:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتبعوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالَوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا

عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ﴾

[لقمان: ۲۱]، وقوله: ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ

مُسْتَمْسِكُونَ بَلْ قَالوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى

آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ

تَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى

آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَى مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

آبَاءَكُمْ﴾ [الزخرف: ۲۱-۲۴]، وقوله: ﴿قَالوا إِنْ أَنْتُمْ

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾

[إبراهيم: ۱۰] الآية، إلى غير ذلك من الآيات .

أما استدلال بعض الظاهرية كابن حزم ومن تبعه بهذه الآیه

التي نحن بصددھا وأمثالها من الآيات - علی منع الاجتهاد

فی الشرع مطلقاً، وتضليل القائل به، ومنه التقليد من أصله،

واته: شوين هيچ شتيك مه كه وه به نه زانين وه هيچ قسه يه كه مه كه به نه زانين، چونكه هه ريه كه له م هه ستيارانه ي كه مرؤف پيى به خشراوه له گوئ و چاو و دل ليپرسيه وه يان له گه ل ده كرئت له رؤزي دوايي.

كه واته موسلمان له سه ري پيويسته كه قه دري نازو نيعمه تي هه ستيار پيدراوه كاني بزانيت و به كاريان به نيئت بو ئه وه ي خوي پييان له نه زاني پرگار بكات.

خوای گه وره ده فه رموويت:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

[الأعراف: ٣٣].

خوای گه وره له م ئايه ته پيروزه دا به پيغه مبه ره كه ي ﷺ راده گه يه نيئت كه ئوممه ته كه ي ناگادار بكاته وه كه چه ند شتيكي حه رام كردوه له وانه:

*الْفَوَاحِشُ،

*وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ،

*وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا،

*أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

واته: ده رباره ي خواو ديني خوا شتيك نه ئين كه زانياريتان له سه ري نه بيئت كه واته چون خراپه كاري و زيناو زولم و سته م و شهريك بوخوا برپاردان به م ئايه ته حه رام كراوه "هه ر ئاواش قسه له ديندا كردن و لي زيادو كه م كردني حه رام كراوه.

*وه عبد الله بن عمرو بن العاص (ره زاي خويان له سه ر) ده فه رموويت: گويم له پيغه مبه ر بوو ﷺ ده يفه رموو:

(إن الله لا ينتزع العلم من الناس انتزاعاً، ولكن يقبض العلماء فيرفع العلم معهم، ويبقى في الناس رؤوساً جهالاً يفتنون بغير علم فيضلون ويضلون)^(٨).

(٨) (متفق عليه: البخاري، كتاب الإعتصام بالكتاب والسنة، باب ما يذكر من ذم الرأي وتكلف القياس، ١٨٧/٨، برقم ٧٣٠٧، ومسلم، كتاب العلم، باب رفع العلم وقبضه وظهور الجهل والفتن آخر الزمان، ٢٠٥٨/٤، برقم ٢٦٧٣).

فهو من وضع القرآن في غير موضعه، وتفسيره بغير معناه، كما هو كثير في الظاهرية، لأن مشروعية سؤال الجاهل للعالم وعمله بفتياه أمر معلوم من الدين بالضرورة.

- واته: خوای گه وره زانست وزانیاری له دلی خه لکی دا هه لئاکی شیتته دهره وه راسته وخو به لکو به نه مانی زانیان زانستیش هه لده گیریته وه له گه لیان، ئینجا له ناو خه لکیدا چهند سه رانیکی نه زان دهمینیتته وه وه فتوا بو خه لکی ددهن و که خو یان گومپان و خه لکیش گومپا ده کهن
- دیاره بیدعه ش کاریکی گومپاییه هه روه کو پیغه مبه ر ﷺ دهره رموویت: (کل بدعة ضلالة) و سه رچاوه که شی به هوی نه زانییه وه یه به پیی ئهم فهرمووده یه .
- ٢- قلة العلم بالشرع المترل:
- وفروع جهل المبتدعة بالشریعة كثيرة ومتنوعة منها:
- الجهل بالحديث النبوي و بمراد النبي ﷺ .
 - الجهل بالآثار الواردة عن السلف .
 - الجهل بمقاصد الشریعة .
 - الجهل بكلام العرب وأسالیبهم .
 - الجهل بقواعد العلوم وأصولها، كالمطلق والمقيد، والعام والخاص، والناسخ والمنسوخ، والمحمل والمبین .
- الأخذ بالأحاديث والآثار والنقولات الواهية، والمكذوبة .
- أخذ الأدلة الشرعية مجزأة عن بعضها، وعدم تصور الشریعة صورة واحدة متكاملة متصلة .
- جعل كلامهم وأصولهم هي المحکمة، وكلام الشارع هو المتشابه المحمل .
- وه ابن الجوزي - رحمه الله - دهره رموویت: (فراوانترین دهرگا که شهیتان لییه وه بو فریودانی خه لک ده چیت دهرگای نه زانییه، که لییه وه زور به سه لامه تی و به بی به ره لست ده چیته ژووری، به لام ناتوانی بچیته ژووری زانا کانه وه مه گهر به دزیه وه بیته)
- وه ئیمامی قهرافی دهره رموویت: (بنچینه ی هه موو خه راپه کارییه کی دونیاو دواروژد بریتییه له نه زانی بویه هه ول بده له خوتی لابه دی به هه رپینگه یه ک بیته، هه روه کو چون بنچینه ی هه موو خیریک له دونیا ودوا روژدا بریتییه له عیلم، بویه هه ول بده به دهستی بهیئی به هه رپینگه یه که وه بیته .

هۆكاری دووه م:**شوینکه وتنی هه واو ئاره زوو و****ویسته کان (اتباع الهوی)**

ئه مهش یه کیکه له هۆکاره هه ره ترسناکه کانی که مرۆف ده خاته ناو بیدعه وه، چونکه له قورئاندا سه ره نه نجامی شوینکه وتوانی هه واو ئاره زوو هه کان زور به خراب باسکراوه و که: جاریک به گومر ابون وه سفیان ده کات و به هوشیه وه توشبوونی سزای توند:

﴿يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ [ص: ٢٦]،

جاریک به وه سف کردنیان به بی ناگا و ﴿وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ [الكهف: ٢٨]،

جاریک تر به به ندهی هه واو ئاره زوه کان و کردنیان به خواو:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [الجنائیه: ٢٣]، وقال عز وجل:

﴿وَمَن أَضَلَّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ [القصص: ٥٠].

جاریک تر به شوینکه وتنی گومان و ئه وهی نه فسی به دکار به خراپه هه زی لئیته تی:

﴿إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدًى﴾ [النجم: ٢٣].

هۆكاری سی یه م**پابه ندبوون و شوینکه وتنی****شوبه هه کان (التعلق بالشبهات)**

بیدعه کاران زوریا به نندن به به لگه لاوازه کانی ده قه کانی قورئان و سوننه ت که چه ند مانایه ک زیاتر هه لده گرن .

خوای گه وره له قورئاندا ده فه رموویت:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [آل عمران: ٧].

واته: خوای په ره ردگار ئه م قورئانهی به سه ر تودا (ئه ی موحه مه د) دابه زاندوه، وه ئایه ته کانی دوو جوړن:

هۆکاری چواره م**پشت به ستن به عقل به ته نها****(الاعتماد على العقل المجرد)**

چونکه هر که سیک ته نها پشت به عقل بیهستیت وه واز له دهقه کانی قورئان و سوننهت بهینیت بۆ وه رگرتن و تیگه یشتن له دین ئه و گومرا ده بییت، چونکه خوی گه وره فه رموو یه تی:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ [الحشر: ۷]،

واته: هر شتیک که پیغه مبه ر ﷺ بۆی هینان وه ری بگرن و هر شتیکیش نه هی لی کردن ئه و دهستی لی هه لبگرن و وازی لی بهینن وه ته قوای خوا بکه ن و لیی بترسن له کاتی سه ریچی کردنی پیغه مبه ردا ﷺ وه بزنان که په روه ردا گار سزاو تۆله ی زۆر توندی هه یه .

وه هه روه ها ده فه رموو یه تی:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ۳۶].

جۆری یه که م: (آیات مُحَكَمَات) ئایاته تۆکمه وتوندو تۆله کان: که زۆرینه ی قورئانن “ وه ئه م جۆره ئایه تانه به دایکی قورئان و بنچینه ی قورئان داده نریت و له مانای حه ق به م لاوه چیترا به خشن.

وه جۆری دووه م له ئایه ته کانی قورئان: بریتین له **مُتَشَابِهَات** که ئه مانه که مینه ی قورئانن و جگه له واتای حه ق واتای تریش ده دن به ده سه ته وه، ئینجا خوی گه وره ده فه رموو یه تی وه وانه ی دلایان نه خۆشه شوین ئه م جۆره ئایه ته فره مانا هه لگرا نه ده که ون به نیازی فیتنه و به نیازی گۆرینی مانا شه ریعه که ی وکردنیان به به لگه بۆ بیرو بۆچونه نه خۆشه که ی خۆیان... وه هه روه ها په روه ردا گارمان له کۆتایی ئایه ته که رینمونیمان ده کات که ئیمانداری راست و پۆچوو و دامه زراو له زانست ئه وه یه که باوه پی به هه ردوو جۆر له ئایه ته کانی خوا هه یه و بۆ تیگه یشتنی مانای راسته قینه و دروستی ئایه ته موته شابیهه کان په نا ده باته بهر ئایه ته موحه که مه کان که ئه وانه بنچینه و بناغه ی قورئانن به وان لیکیان ده داته وه .

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿١٧٠﴾.

هۆكاری پینجهم

شوینکه وئنی کویرانه و ده مارگیری (التقليد والتعصب)

زوربهی بیدعه کاران بیدعه کانیان
به شوینکه و تنیکی کویرانهی باووپایرانیان
یان پیشه واکانیان به ده ست که وتوه
یا خود به هوی ده مارگیری به کی له رادده
به ده ری مه زه به کانیان در یژه
به بیدعه کانی ناو مه زه به که یان ده دن
خوای گه ورهش ده فه رموویت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ [البقرة: ۱۷۰]

واته: کاتیک به موشریکه کان ده و ترا
شوینی په یامه کانی ئەم قورئانه بکه ون
که خوا بو ئیوهی دابه زاندوه له وه لامدا
ده یان ووت نه خیر به لکو شوین ئەم دینه
ده که وین که باووپایرانمان خوویان
پیوه گرتووه و هر له سهر ئەوه ده پوین.

وه خوای گه ورهش ده فه رموویت:

﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۲۲].

واته: ئیمانداران چ پیاوچ ژن مافی
ئوه و یان نییه له کاتی قه زاوت و
فه رمانه کانی خواو پیغه مبه ری خوادا ﴿﴾
که هه لژییری بکه ن له وه فه رمانه دا که
به دلایانه وه هندیکی تریشی په ت بکه نه وه
که به دلایان نییه “وه هر که سیکیش
سه ریچی خواو پیغه مبه ری خوا بکات
ئوا گومرا بووه گومرا بیه کی زور ئاشکرا.
وه زانایان گومانه په سند بووه کان به هوی
عه قلّ به یه کی که له هۆکاره کانی بیدعه
ژماردووه، ئەمهش له م پووه وه که
بیدعه کار پشت به عه قلی ده به ستیت بو
هه لسه نگانندی چاکی و خراپی کاره کانی،
هر شتی که عه قلّ بو پیه سند بکات ئەوا
باشه و خیره و هر شتی که عه قلّ قبولی
نه کات ئەوا خراپه و بی که لکه. وه به بی
گویدانه دوو وه حییه که که قورئان و
سوننه ته. وه خوای گه وره ده فه رمیت:
﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وقوله
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي
شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ

السبب الثاني من وجود البدع واستمرار البدع الهوى والتقليد؛ لأنك تجد أن النبي استمر على البدع وعمل بها إذا سألته: النبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ألم يقل كذا؟ هل فعل النبي ﷺ هذا الشيء؟ فيقول العالم الفلاني قال كذا، وشيخنا قال كذا، وهذا كان في القرية كان فيها كذا وكذا والبلد، هؤلاء ضلال، فيأتيه الهوى الذي من أجله نصر من قبله نصر أسلافه، يأتيه التقليد يأتيه التعصب فيجعله ينتصر لهذا الأمر الباطل، ولم ينتصر إلى السنة فسأل نفسه هل كان النبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ على هذا الأمر أم لا؟ فيكون عنده هوى وتقليد وتعصب، جعله هذا الهوى والتقليد والتعصب ينتصر للرجال ولا ينتصر لسنة النبي العبدان عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ هذا سبب مهم.

(قسم العقيدة: ٥ / ١٢).

هوکاری شه شه م

تیکه ل بوون و هه لسان و دانیشن
له گه ل خرابه کاران

خوای گه وره له قورئاندا ده فهرموویت:
﴿وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا، يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا، لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ

واته: موشـريکه کان له جياتی وه لامدان هوهی پیغه مبه ره کانیان ده یان ووت: باووباپیرانی ئیمه نه ریت و که لله پوریکى زوریان بو ئیمه به جی هیشتووه و ئیمه ش نه وه ده که یین به دین و شوین پیبازی نه وان ده که وین .

وه شه ییتان بیدعه ی بیدعه کارانی رازاندوت هوه و زور به کارى باش نیشانیان ده دات هه روه کو خوای گه وره ده فهرموویت:

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ [فاطر: ٨]،

وه خوای گه وره ده رباره ی حالى بیدعه کاران و شوینکه وته ی هه و او ئاره زووه کان ده فهرموویت:

﴿يَوْمَ تَقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ، وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا، رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا﴾ [الأحزاب: ٦٦-٦٨].

وصلى الله وسلم على نبينا محمد
وعلى آله وصحبه وسلم .

الذِّكْرُ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ
لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ﴿﴾ [الفرقان: ٢٧-٢٩]

قال عز وجل: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ
يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ
الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ﴾ [الأنعام: ٦٨]،

وقال سبحانه وتعالى: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي
الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي
جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ [النساء: ١٤٠]،

وقال ﷺ: (إنما مثل الجلوس الصالح
والجلوس السوء كحامل المسك ونافخ
الكير، فحامل المسك إما أن يحذيك وإما
أن تبتاع منه، وإما أن تجد منه ريحاً طيبة،
ونافخ الكير إما أن يحرق ثيابك وإما أن
تجد ريحاً خبيثة)^(٩).

(٩) (نور السنة وظلمات البدعة: ج ١ / ص ٢٩).

متفق عليه من حديث أبي موسى الأشعري رضي الله عنه:
البخاري، كتاب الذبائح والصيد، باب السمك، ٢٨٧/٦،
برقم ٥٥٣٤، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب

استحباب مجالسة الصالحين، ومجانبة قرناء السوء،
٢٠٢٦/٤، برقم ٢٦٢٨.